

ಅವರು ಒದುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗದು. ಅಂತಹಳ್ಳಿ ಒಂದು ನೇವವನ್ನೇ; ಮತ್ತಳ್ಳಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಬೇಕು; ಓದಿ ಬೇಕಿದ್ದು ಸುಖಿಕರವಾದ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂಬ ಹೆತ್ತವರ ಆಶಯವೇ ಮತ್ತಳ್ಳಿನ್ನು ಅಂತಹಳ್ಳಿ ಆಮಿವಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪತ್ತುದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ದುಡಿಮೆಯ ಹಿಂದೆ ಹಣದ ಆಮಿವವೇ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಆಲೋಚಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಿಲಿ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಕೇಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ವಾಷಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬದ ಮತ್ತು ಆತ್ಮೀಯರ ಪ್ರಿಲಿ ದಕ್ಕತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾರೂ ಹಣಕಾಸ್ತಿಗಿರುವ್ವೇ ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ದುಡಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಹಣವೇ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದರೆ ಅಂಥವರ ಬಾಳು ದುರಂತಮಯಿವಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಹಣ ಬೇಕಿರುವುದು ನನ್ನ ವರ ಪೋರಣೆಯೇ; ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರತಿಸುತ್ತಿರುವವರ ಪೋರಣೆಗೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದ ಕವ್ಯಗಳನ್ನೂ ಸಾಂಪಾದಿಕಾರಿಸಲು ನಮನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನಾವು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೇಲಸದ ಹಿಂದೆಯೂ ಮೇಲ್ಮೈಯಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸು ‘ಲಾಭ’ ಹಿಂತ ಹೋರಾಡ ಅಂತರಂಗದ ಶಕ್ತಿಯೂ ಸೂಗಸು ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಣಿದ ವಿವರವನ್ನೇ ನಂಬಿಕೆ ಏನುಭಯಾದು.

ರಾತ್ರಿಯ ಕಗ್ಗತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ, ರಂಗ ಸೃಜನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬರುತ್ತಾನೋ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯ ಅವನ ಗೇಳಿಯರಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಸ್ವಭಾವತಃ ಪ್ರಕ್ಕಲ. ಈಗ ಅವನ ಸ್ವೇಚ್ಛಿತರು ಸಾಂಪಾದಿಕಾರಿ ಹಣವೂ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ರಂಗನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಸೃಜನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆಯೇ ‘ಹೋಗಿದ್ದೆ’ ಎಂದು ಸುಳ್ಳ ಹೇಳಬಹುದವ್ಯೇ? ಹೀಗಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಮುದ್ರ ರಂಗನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಗೂತ್ತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವನು ಸೃಜನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬರಲು ಬ್ರಿಫ್‌ಕೌಂಡ. ವಾಸ್ತವಾಗಿ ರಂಗನೊಬ್ಬನೇ ಸೃಜನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲ, ಅವನ ಜೊಗೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ವೇಚ್ಛಿತರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಮೇಲೆಯೇ ಅವನು ಸೃಜನಕ್ಕೆ ತರಿಂದ್ದು. ಅವನ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಕೈ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೇನ್ನು! ರಂಗನ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಅವನನ್ನು ಪಂಡುದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲಿತ್ತು.

ನಾವು ಪ್ರಜಾಪೂರ್ಕವಾಗಿ ನಂಬುತ್ತೇವೇಯೋ, ನಂಬುವುದಿಲ್ಲವೇ – ಆದರೆ ಇಡಿಯ ಜೀವನವೇ ನಂಬಿಕೆಯ ಅಡಿಪಾಯದ ಮೇಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮರುದಿನದ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಲೆಕ್ಕಿಕಾರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಯೇ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುತ್ತೇವೆ, ಅಲ್ಲವೇ? ಬೇಳಗ್ಗೆ ಏಳುತ್ತೇವೇ – ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯೇ ರಾತ್ರಿಯ ನಮ್ಮೆ ನೆಮ್ಮೆದಿಯ ನಿದ್ರೆಗೆ ಮೂಲಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ರಾತ್ರಿಯ ನಿದ್ರೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಎಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ? ಬೇಳಗ್ಗೆ ಎಂದು ಮೇಲೆ ವಾಕಿಗ್ಗೆ ಎಂದು ರಸ್ತೆಗೇ ಇಂದಿಯುತ್ತೇವೆ; ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ಮನಸ್ಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಧೈಯವಾಗಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷ ಹೋಟೆಲೊನಲ್ಲಿ ಕಾಫಿಯನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತೇವೆ, ತಿಂಡಿಯನ್ನೂ ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ; ಕಾಫಿಯಲ್ಲಾಗಲೇ ತಿಂಡಿಯಲ್ಲಾಗಲೇ ಏನೂ ಬೆರಕೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಹೋಟೆಲೆನ ವಿಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸುವುದು. ‘ತಂಡೆ-ತಾಯಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ’ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಮತ್ತಳ್ಳಿ ಬೇಕಿದ್ದು ಮತ್ತಳ್ಳಿ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೇ ಧಾರೆ ವರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಜೀವನದುರ್ಭಕ್ಷು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ನಂಬಿಕೆಯೇ.